

[Indenrigsministeren]

ring af oplysningerne er den 1. marts 1978, så der er altså en rum tid tilbage.

Når hr. Hagen Hagensen direkte spørger mig, hvad jeg agter at gøre, må jeg sige, at jeg har ikke fremsat nogen trusler på noget tidspunkt mod nogen kommune. På et spørgsmål om, hvad man i givet fald kan gøre, hvis en kommune ikke agter at opfylde de forpligtelser, den har, har jeg svaret: så kan man idømme dagbøder. Men jeg har ikke truffet nogen beslutning, bare givet en korrekt oplysning. Lad os nu lige slå koldt vand i blodet og se, hvordan det kommer til at gå. Jeg tror såmænd nok, det går.

Hagen Hagensen (KF):

Ministeren nævnte en frist for kommunerne til den 1. marts. Det er egentlig pudsigt, men havde det ikke været sjovere, om det havde været den 8. marts f. eks.? Så vidt jeg ved, skal vi have kommunevalg den 7. marts. Det kunne godt være, der var nogle, der ville synes, at de, der stod vagt om deres personbeskyttelse, var nogle, det var værd at have siddende i kommunens ledelse.

Nu vel, må jeg lige have lov at sige om det, der er berørt her, at jeg finder, at når det er muligt at udarbejde den fornødne statistik, uden at man anvender CPR-numre, skulle man gøre det, for der er nu engang mange, der ikke kan lide, at de bliver brugt. Jeg ved, at indenrigsministeren er villig til at lade sit skrive i panden på sig, men det er jeg ikke. Det skal indskrives på det måde, det er rigtigt, mens der er mange, der ikke synes om det, og når det så kan klares uden det, så kan jeg ikke fatte, at man vil påbyde noget sådant i en periode, hvor vi netop drøfter disse ting og, tror jeg, i bredt fællesskab søger at komme frem til noget, der virkelig beskytter borgerne.

Og så kan jeg ikke lade være at komme med en lille drilsk bemærkning til ministeren til slut, for nok har ministeren ikke truet, siger han, men blot sagt, at man kan anvende dagbøder over for kommunerne. Nu fik jeg at vide, hvem »dem« var, det var kommunalbestyrelsens medlemmer, og så vil jeg gerne vide, om det er dem, der har deltaget i afgørelsen på den ene eller den anden måde. Det bliver interessant at se, hvordan ministeren vil få det igennem. De, der eventuelt har

undladt at stemme eller stemte imod, hvad gør man ved dem?

Lis Starcke (DR):

Jeg er enig med hr. Hagen Hagensen i, at man skal søge at skabe tryghed om det, at man skal opgive sit CPR-nummer, for der er jo det ved det, at det i allerhøjeste grad er praktisk for administrationen i mange tilfælde.

Jeg vil gerne stille det spørgsmål til indenrigsministeren, om han vil være med til at undersøge det grundigt og skabe oplysning nok for borgerne, sådan at de ved, at de kan være fuldstændig trygge med hensyn til at opgive CPR-numrene, for det kan nemlig også virke i en anden retning. I Politiken i går var der en artikel med overskriften »Strid om CPR-numre kan lukke hjem«, og det drejer sig om Møltrup optagelseshjem. Jeg citerer:

»Den 65 år gamle institution Møltrup optagelseshjem ved Herning trues af lukning. Staten prøver at få oplyst CPR-numrene på klienterne på et af landets sidste fristeder for hjemløse. Men på Møltrup vil man gerne have lov til at fortsætte, som man altid har gjort.«

Det er derfor, jeg spørger indenrigsministeren, om han vil være med til at skabe så megen oplysning om sagen, at vi ved, at vi kan være trygge, at CPR-numrene ikke bliver misbrugt.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Det sidste kan jeg svare helt klart ja til. Det er klart, at vi alle må være interesseret i, at borgerne er trygge ved anvendelsen af CPR-numrene, også trygge i den forbindelse, at de ved, hvor meget de i givet fald kan blive anvendt.

Må jeg sige til hr. Hagen Hagensen, at det, jeg har nævnt om dagbøder til kommunalbestyrelser, ikke er spor anderledes end al anden lovgivning omkring kommunalbestyrelser. Det gælder her som andre steder, at hvis en kommunalbestyrelse nægter at følge lovgivningen, har vi de midler, men jeg har ikke på noget tidspunkt sagt, at de skulle bruges. Det er en helt anden ting.

Må jeg dernæst sige, at jeg synes, hr. Hagen Hagensen skruer problemet op i et lidt højt plan, når han taler om, at folk skulle